

Tiếng Việt Hiện Đại 1

Tiếng Việt Hiện Đại 1: Tình Yêu Phai Nhạt

Tôi nhìn đồng hồ **hai của số không người lái** trên tay, bây giờ đã 6 giờ sáng. Bật **kênh phát sóng** số 3 nghe bản thông tin, TV tiên đoán hôm nay **có khả năng** mưa. Tình hình Ai-Cập đã bớt **căng** vì công an, quân đội, kể cả **lính gái** và **lính thủy đánh bộ** kiểm soát đường phố khắp nơi. Một tướng lĩnh đọc **bài nói** loan báo an ninh đã được **bỏ quơ**, tình trạng đất nước **tốt**, báo cáo **tốt**, các **quan chức** nhà nước sẵn sàng làm việc **nghiêm túc** trở lại để phục hồi đất nước. Vẫn còn quá sớm để thức dậy, nhất là hôm nay Thứ Bảy tôi không phải **động não** đi **quảng trường quy hoạch quy trình** cho nhân viên được **quán triệt phương án**, thế nhưng tôi vẫn ráng **động viên** cơ thể đứng dậy, bước ra khỏi giường.

Xuống dưới nhà, tôi vào bếp bắc nồi vừa chiên **con sâu mỡ**, vừa pha cà phê **cái nồi ngói trên cái cốc** cùng một lúc cho tranh thủ thì giờ. Pha xong, tôi vớt xác cà phê ngay vào thùng rác, không dám để xuống bồn rửa bát sợ gây ra **sự cố**, ống nước bị **ùn tắc**. Mang ly cà phê nóng ra sau vườn nhâm nhi trong khi đọc báo, ngắm **cây xanh** tốt vì đất được phân bón **cải cách**, hoặc vớt lách vào sáng sớm cuối tuần là cái thú **thư giãn** của tôi. **Căn hộ** tôi không được **hoành tráng** mấy thế nhưng nó xa **phỉ khu**, **đám bọ** yên lặng cho **chết xám** của tôi được tăng cường **kiệt suất** khi tôi muợn viết lách. Nhà tôi ở núi non xa cách thành thị như thế này thì chắc chắn nhà nước chẳng bao giờ **giải phóng mặt bằng** để xây **đường cao tốc**.

Ngày xưa mới lấy nhau thì không sáng nào hai vợ chồng không dậy sớm ngói thế với nhau. Bây giờ sau 27 năm lấy nhau thì **căn hộ** vắng vẻ, sáng nào tôi cũng ngói một mình, còn nàng thì vẫn tiếp tục đánh giắc cho đến 8, 9 giờ mới dậy. Sinh hoạt hai vợ chồng vì thế **cách ly** hẳn.

Tôi còn nhớ rất rõ tình cảm mật thiết nàng dành cho

tôi khi lớn đầu tiên chúng tôi mới gặp nhau. □ **cuộc gặp** lớn thứ hai, nàng đã nhờ chị cõa nàng □ bên **Mĩ** (cùng đi nhà thờ với tôi) **làm rõ** gia cõnh tôi, biếť rằng tôi chưa có **đời tượng**. Vì thế, dù rằng chõ mới là bạn **sơ hữu**, nàng nói là nàng muõn **liên hệ tình cõm** với tôi. Mừng như bấť được vàng, tôi bõo nàng cõi áo ra (lúc õy đã là **buõi đêm**). Vừa nghe xong nàng tát cho tôi một bạt tai nháng lãa. Tôi ngạc nhiên quá đời nhưng chõ cõn vài giây suy nghĩ là tôi đoán ngay lý do tại sao nàng tát tôi: nàng kẹt □ lại Việt Nam tháng 4-1975, chõ sang Paris năm 1980 nên dùng chữ **"liên hệ tình cõm"**, có nghĩa là "muõn làm quen với anh". Tôi thì đi ngày 30-4-1975 nên đâu có bao giờ nghe chữ õy, chõ biếť chữ "liên hệ tình dục" nên khi nàng nói liên hệ tình cõm, tôi nhanh nhõu đoõng nghĩ ngay là nàng muõn liên hệ tình dục do đó mới bõo nàng cõi áo ra! Vì vậy mà tôi ăn tát! Đời với các cô khác thì đã *point final* tình bạn, không thế nào cho nó **triõn khai** thêm, thế nhưng nàng là người dõ dĩ, và nhấť là dõ gì tìm được một con trai **chõnh** như tôi nên sau khi nghe giõỉ thích sự tình, nàng bõ tấť cõ **bức xúc**, tha thứ cho tôi.

Hai chúng tôi **giao lưu** thư từ và **trao đời** điện thoại thường xuyên. Nàng là dân trường Tây, lại □ Paris nên viếť thư dùng những từ tiếng Pháp làm nhiõu lúc tôi phõỉ tìm tự điõn hay **tư liệu** để tra cứu. Mấť tôi kém, lúc nào cũng cõn phõỉ đeo kính để **hiõn thị** thơ nàng. Tuy rằng □Paris, nàng **nõ lực bõ trí** có cơ hội là sang Mỹ thăm tôi. Khi còn bé tôi ước mơ lớn lên sẽ làm **nghệ nhân** hay **chõ nhiệm**, thế nhưng lúc quen nàng thì đời sõng tôi thếť bại. Tôi không thuộc loại người có **đõnh cao trí tuệ** mà chõ là một người thợ quẽn. õy thế mà nàng không sõc khi biếť nghề nghiệp thật sự cõa tôi, còn yêu và xem tôi như tôi là một **siêu sao**! Xa nhau cõ đại dương, tôi **nõng nõ** viếť thư cho nàng. Nhận được thư tôi nàng **phõn hõi** ngay lập tức. Vài tháng sau, trong một lá thư, tôi **đõ xuấť** chúng tôi nên lõy nhau. Câu **đáp án** cõa nàng là bằng lòng. Còn sáu tháng nữa mới học xong đại học □ Paris mà nàng bõ ngang không học nấť làm cho tôi ngạc nhiên khôn xiấť khi một tuõn sau tôi nhận điện thoại **đột xuấť** cõa nàng báo hiện đang □ **Sân bay** Los Angeles! Ra đón nàng □ Sân bay, gõn **Trung Tâm Quõn Lý Bay Dân Dụng**, tôi không khõỉ trào nước mấť khi thấy nàng đứng một mình với một chiếc valise to tấť bõ. Nàng ôm chõm lõy tôi và nói:

-Em ra trõ vì phõỉ trình giõy tờ □ **Hõi Quan**. Em đi

máy bay yên lẹm vì **tờ lái tốt**. Em **đăng ký** mua vé máy bay hôm kia, bõo cô bán vé **khôn trương** tìm vé cho em. Gia tài em còn lại chõ có cái **hộ chiếu** trong tay và cái valise này. Em bõ học, bõ việc làm bán phõn với **thu nhập** chõng là bao nhiêu, bõ **doanh nghiệp xuất khõu** em làm cho người quen, bõ cõ **chứng minh nhân dân** Tây bên Pháp, bõ hõt tốt cõ đõ sang **Mĩ thi công** sõng với anh. Em có mang học bạ bên Pháp sang đõ **chuyên ngữ**, em sẽ đi học tiõp bên **Mĩ** nên anh đừng lo em bõ học.

Ngừng một lúc, nàng tiõp:

-Em muõn anh **quõn lý** đời em. Thõ anh có **tiõp thu** em không?

Quá cõm động với tình yêu nàng dành cho tôi, dù rằng tôi là người vạm vỡ, ngày xưa là **vận động viên** cõa **Viện Ung Bửu, vận động viên bóng đá**, từng dùng dây thừng kéo những xe đồ **quá tõi**, tôi khóc òa và ôm chõm lõy người bạn gái **thân thương**, hứa rằng sẽ trọn đời yêu và nuôi nõng nàng. Nõu nghõ chính cõa tôi không đõ nuôi hai đứa, tôi sẽ tìm **nghiệp dư**, tìm đõ mọi cách kiõm sõng, quyõt không bao giờ đõ nàng đói. Khi độc thân tôi có một con chó và một chiếc xe gõn máy, mua với một giá **bèo**. Từ ngày lõy vợ, tôi bán chiếc xe gõn máy đõ khõi phõi đội **mũ bõo hiõm**. Tôi **giõi phóng** luôn con chó đõ có thì giờ tiêu khiõn với nàng.

Những năm tháng đõu và cho cõ đõn thời gian gõn đây, đời sõng vợ chõng tôi thật hạnh phúc. Hai chúng tôi lúc nào cũng có ý tưõng **nhõt quán**, không bao giờ gây gõ nhau. Nàng mê tôi còn hơn Alain Delon, **chiêu đãi** tôi ngày này qua ngày khác. Thõ nhưng từ ngày nàng bõt đõu xem phim bộ hay Paris By Night, nàng bõt đõu sao lãng, bõ bê tôi, không thêm đi **tham quan** với tôi mà chõ **liên hệ** với những cô khác cùng sõ thích. Đã thõ, nàng còn **chõ đạo** tôi làm việc nhà nữa chứ!

Một lõn tôi mõ rằng võ nhà nằm liệt giường có **sự cõ**, cõn **cứu hộ**. Nàng hõi tôi có muõn ăn cháo thì đõ nàng nõu. Tính tôi không thích người khác mệt nhọc vì mình, không muõn vợ phõi võt võ vì tôi nên tôi mới bõo nàng là không cõn nõu, tôi ăn mì gói là món ăn **chõ đạo** cũng được rõi vì mì gói cũng đõ **chõ lượng**. Tôi ăn mì gói một ngày, hai ngày, ba ngày thì không sao, nhưng đõn ngày thứ tư, thứ năm thì ngán đõn tận cõ, muõn **tranh thõ** ăn lõm nhưng nuõt không trôi, thõ mà nàng võn không nõu gì cho tôi ăn. Qua đõn ngày thứ sáu, tôi mới hõi nàng sao không thõy nõu cháo gà, cháo thịt cho tôi ăn thì nàng **lý giõi** chính tôi là người nói với nàng không cõn nõu

nên nàng đã dành thì giờ rảnh rỗi xem **hát đôi, hát tốp** của những **ca sỹ** trên sân khấu **đại trà tiên tiển** của Paris By Night! Cứ theo **chế độ** dinh dưỡng nàng dành cho tôi như thế này, thay vì **thịt com tẻ độ** cho tôi ăn thì không nấu niêng gì hết cho tôi đói, chẳng may chắc tôi sẽ là hành khách trong bài “Con đờ đưa xác”.

Hơn 27 năm sống với nhau, sau khi đã tốn bao nhiêu công sức **nâng cốp** một người chợ Bàn Cờ như tôi (nhà tôi gọi **Hội Chữ Thập Đỏ**), vợ tôi không còn mê tôi nữa. Tôi đã **tự duy** định leo lên **máy bay** lên **thung** rồi khi ở trên không, nhẩy ra ngoài máy bay tự tại để cho vợ tôi thấy **hệ quả** khi nàng không còn yêu tôi. Thế nhưng một ông bạn già **Phó Tiên Sĩ** của tôi 70 tuổi, đã vờ hưu, tuấn vừa rồi **cảnh báo** tôi không nên phí đời giai như vậy. Ông ta muốn đôn tôi đến nơi này đàn ông có giá trị hơn vàng vì số đàn bà gộp ba lần đàn ông. Tôi đến thì ông ta **đem bỏ** bao nhiêu bà sẽ **hỏi hỏi** tranh giành chém giết nhau để dành lấy tôi. Ông ta làm việc ở ba nơi. Chẳng họ cũng trả tiền ông ta đến nhẩy đầm với mấy bà vì nơi nào đàn ông cũng đều khan hiếm trầm trọng, không để người để nhẩy. Khi đến nơi làm việc, lúc nào ông ta cũng không có thì giờ nghỉ ngơi vì hết bà này đến bà khác dành giật nhẩy với ông ta. Đã thế, họ còn cho ông thêm tiền **bồi dưỡng**! Tôi không cần nhẩy gì, chỉ biết **cơ bản** là đủ. Nếu tôi nhận lời đi theo ông ta thì tôi nhất định sẽ không còn buồn vì vợ bỏ bê tôi. Ngược lại tôi sẽ **hưng phấn** vì các em gái này sẽ **thông minh** tranh nhau ở bên tôi, không rời tôi nửa bước, không cho tôi về nhà sớm. Ngoài ra, ở đó họ còn dùng máy điện tính, **máy quét**, thỉnh thoảng hư cần người sửa. Tôi sửa được mọi sự, đến đó vừa nhẩy đầm vừa sửa **phần cứng, phần mềm** cho họ thì họ lại càng yêu mến, đời sống tôi sẽ được hoàn toàn **thoải mái vô tư**.

Tôi chưa biết **xả lý** ra sao vì hôm qua ông ta mới nói cho tôi biết nơi ông ta làm: Viện Dưỡng Lão Cao Cấp Thành phố với tuổi trung bình của hội viên là 73 tuổi.

Nguyễn Tài Ngọc

<http://saigonocan.com/index.php/en/>

March 2011

TaiNgoc